

Sadašnja SVETO PISMO Istina

„Posveti ih svojom istinom; tvoja reč je istina.“—Jovan xvii 17.

Izd. 15.

LONDON, ČETVRTAK, SEPTEMBAR 21, 1899.

Br. 38.

„SILNI BOG“

(Isa. xl 12-24.)

12. Ko je u udubljenju svoje šake vode izmerio, i svojim pedljem premerio nebesa, i u mericu skupio prah zemaljski, i vagom izvagao planine i brda kantarom?
13. Ko je upravljao Duhom Gospodnjim ili mu bio savetnik i poučavao ga?
14. Sa kim se on savetovao i ko ga je poučavao i učio putu suda, i naučio ga znanju i pokazao mu put razboritosti?
15. Gle, narodi su kao kap iz kofe, i vrede kao malo praška na kantaru: gle, on diže ostrva kao kakvu malenkost.
16. Liban nije dovoljan da se zapali, ni zveri njegove za žrtvu paljenicu.
17. Svi narodi pred njim su kao ništa; smatra ih manjim od ničega i ispraznošću.
18. Sa kim ćete Boga uporediti? ili sa kojim ćete ga likom uporediti?
19. Umetnik izliva rezani lik, a zlatar ga zlatom oblaže i izliva srebrne lance.
20. Onaj ko je toliko osiromašio da nema za prinos bira drvo koje neće istrnuti; traži sebi veštog umetnika da mu izradi rezani lik, koji se neće micati.
21. Zar niste saznali? Zar niste čuli? Nije li vam od početka rečeno? Niste li od utemeljenja zemlje shvatili?
22. On je taj koji sedi nad krugom zemaljskim, čiji su stanovnici kao skakavci; koji razvlači nebesa kao zastor, i razastire ih kao šator da u njemu prebiva.
23. On knezove ni u šta obraća; on sudije zemaljske čini ništavnim.
24. Jeste, oni neće biti zasadeni; jeste, oni neće biti zasejani; jeste, stabljika njihova neće se u zemlji ukoreniti: on će na njih dunuti i oni će uvenuti, i vihor će ih kao plevu odneti.

PSALMISTA je pevao, „Pomoć naša je u imenu Gospoda, koji je načinio nebo i zemlju.“ Ps. cxxiv 8. U suprotnosti sa bogovima neznabožaca, koji ne mogu videti niti čuti niti mirisati niti govoriti niti hodati, i moraju biti nužno nošeni, je naš Bog, koji je na nebesima, koji „šta god mu se svidelo, to je učinio.“ Ps. cxv 3. Kralj Josafat je rekao, kada je tražio pomoć od Gospoda u vremenu velike opasnosti, „Gospode, Bože naših otaca, nisi li ti Bog na nebu? Ne vladaš li ti nad svim kraljevstvima

neznabožaca? Nije li u tvojoj ruci sila i moć, tako da ti se niko ne može odupreti?“ 2. Dn. xx 6. To je bila njegova uteha. Bog je na nebesima,

bespomoćnost čoveka, i beskrajnu Božju veličinu i silu. Ovo je posebna poruka za poslednje dane. Čovek je ništa; Bog je sve.

iznad svega, Stvoritelj i nosilac svega. To je ta činjenica što nam daje snažno pouzdanje u dolaženje njemu za pomoć u vreme potrebe. U ovoj lekciji imamo naglašene potpuno ništavilo i

On „je u udubljenju svoje šake vode izmerio.“ Mislite o svim vodama na licu zemlje, i pod zemljom, kao i o okeanima voda na nebu,—sve se drže u udubljenju Božje šake.

Kod čitanja ovog stiha mi skoro uvek mislimo samo na okeane i mora na ovoj zemlji. Pa, to je dobra stvar da ih Bog drži u svojoj šaci; ali kada mislimo o prostranstvu voda na nebesima, dobićemo još sveobuhvatniju ideju o njegovoj sili. Kišni oblak sposoban da pošalje pljusak vode do dubine od inča nad površinom Londona, bio bi težak oko jedan milion tona. Kakva nezamisliva masa težine vode prema tome stalno pluta okolo iznad zemlje, čekajući Božju komandu da padne na zemlju! „On vezuje vode u svojim gustim oblacima; i oblak se pod njima ne razdire.“ Jov xxvi 8. Sve to je sakupljeno u udubljenju njegove šake. Sa ovim na umu, kakva uteha postoji u čitanju Hristovih reči, koji dolazi kao pastir, skupljajući ovce sa svojom rukom, „Ovce moje slušaju moj glas, ja ih poznajem i one idu za mnom. Ja im dajem život večni; i neće propasti nikada i niko ih neće oteti iz moje ruke. Otac moj, koji mi ih je dao, veći je od svih; i niko ih ne može ugrabiti iz ruke Oca mog. Ja i moj Otac jedno smo.“ Jovan x 27-30. Sa kakvim pouzdanjem Božji narod može počivati u toj silnoj ruci!

„Ta ruka koja nosi stvaranje, Dobro će čuvati njegovu decu.“

ON je takođe svojim pedljem premerio nebesa. Uzmite ovo u vezi sa njegovim držanjem voda u udubljenju njegove šake. Da li ste ikada bili na okeanu u oluji, gde je veliki parobrod, najmoćnija tvorevina čovekovog umeća i snage, samo igračka talasa? Ako ste ikada na takvom mestu, i osećate bilo kakav osećaj straha, onda utešite sebe skupljanjem sve vode koju možete držati u udubljenju vaše šake, i gledajte kakva je ona beznačajna mala kap. Možete pomerati svoju ruku, i tako uznemiriti površinu vode, ali pokret je samo sitnica. Pa, to predstavlja veličinu okeana, i obim oluje u očima Boga. Ne, ni to ne predstavlja veličinu okeana, jer ste vi na samo malom delu voda koje on meri u udubljenju svoje šake. Ta misao će vam dati utehu i mir. I onda, čak iako bi on trebao dozvoliti brodu sa svima na brodu da ode na dno, vi biste i dalje bili u udubljenju njegove šake. Ništa vas ne može ugrabiti iz tog bezbednog skrovišta.

KAKVA upadljiva pitanja su postavljena u stihovima 13 i 14. Ko je tamo ko može delovati kao savetnik Gospodu? Sa kim se on može konsultovati u stvaranju zemlje i nebesa? Kada razmotrimo Božja nebesa, mesec i zvezde koje su njegovi prsti stvorili, možemo samo reći, „Kada gledam tvoja nebesa, delo prstiju tvojih, mesec i zvezde, koje si ti odredio; Šta je čovek, da ga se sećaš i sin čovečji, da ga ti pohodiš?“ Ps. viii 3, 4. Nisu dovoljno veliki da im se da neki značaj, u poređenju sa velikim delima Božjih ruku, a još manje trebaju biti konsultovani u njihovom stvaranju. Sigurno, bilo bi to vrlo pristojno u čoveku da bude miran pred Gospodom, i sluša kada on govori.

MEĐUTIM ponosan čovek nije voljan da uradi ovo. Naprotiv, on želi da bude saslušan, i to o samim stvarima o kojima je Bog govorio. Ko-

liko mnogo postoji onih koji pretpostavljaju da poučavaju Božju nauku. „Biblija,“ kažu oni, „nije autoritet u nauci; njena sfera je religija.“ Međutim religija je zbir svih nauka. Jevanđelje uključuje sve nauke, i samo u njemu možemo saznati tačnu istinu o nauci. Tako: Poznavati Boga je zbir sve mudrosti. „Neka se mudrac ne hvali svojom mudrošću,“ već samo tim da shvata i poznaje Boga. Jer. ix 23, 24. Ako ne poznaje Boga, nema ništa čime bi se hvalio, jer „Gospod poznaje misli mudrih, da su isprazne.“ 1. Kor. iii 20. Dakle večni život, spasenje, je samo znanje o Bogu i Isusu Hristu, kog je on poslao. Jovan xvii 3. Tako vidimo da je sva nauka u večnom životu. Biblija je prevashodno knjiga nauke. Sigurno se ne bavi svim neizgovorivim nazivima i klasifikacijama sa kojim takozvani naučnici uživaju da zbunjuju neupućene; ali ona daje razlog i poreklo svih stvari. Ona odvodi čoveka u sferu činjenice vezano za stvari o kojima hvalisavi čovek nauke može samo da mašta. Daje pozitivno znanje gde knjige ljudske nauke daju samo teoriju. Neka to bude postavljeno kao činjenica da je Božja Reč istinita od početka. On nije pomešao večne istine sa zabludama koje slabašan čovek treba da ispravi.

U jednoj od naših prethodnih lekcija čitali smo, „Klonite se čoveka, kome je dah u njegovim nosnicama; jer u čemu se može na njega računati?“ Isa ii 22. Da biste dobili ispravnu ideju o malenkosti čoveka, idite do bunara ili izvora i spustite dole kofu za vodu. Napunite je do kraja, a onda je povucite gore što pažljivije možete. Nemojte ništa prosuti. Zapazite, međutim, sa svom vašom brigom, da neke kapi padaju sa kofe dok se podiže. Međutim šta sa njima? Kofa je puna, i niko ne obraća nikakvu pažnju na nekolicu kapi koje su kapljale sa strana dok se podizala gore. Sada samo jedna od tih nerazmotrenih kapi predstavlja, ne samo jednog čoveka, već „narode“! „Svi narodi pred njim su kao ništa; smatra ih manjim od ničega i ispraznošću.“ Kakva drskost je to za jednog od tih ljudi da misle da isprave svog Tvorca u stvarima nauke! Zar sama činjenica da čovek može biti tako drzak, ne pokazuje da on oskudeva u pravoj nauci? da nema adekvatan osećaj veličine Božjeg stvaranja, i posledično veličine Božje mudrosti? A kako se čovek može predstavljati kao naučnik ako on ne zna ništa o stvaranju?

LJUDI imaju običaj da govore olako o učenju drevnih, posebno što se tiče onog što je poznato kao „nauka,“ iako reč „nauka,“ zapravo obuhvata svako učenje, pošto ona znači znanje. Razlog zašto je učenje drevnih tako olako cenjeno, je što mnoge od njihovih teorija vezano za prirodu su sada poznate da su bile samo glupost. Međutim ljudi zaboravljaju da ista stvar može biti rečena vezano za teorije koje su naučnici držali pre samo nekoliko godina. Teorije koje ljudi drže danas, su samo teorije, i niko ne zna bolje od samih ljudi da će za nekoliko godina te teorije ustupiti mesto drugim. Prema tome u tom pogledu ljudi od davnina su imali takođe promašaje kao i ljudi danas. Međutim u svim stvarima praktične nauke, drevni su bili jednaki, ako ne nadmoćniji, od ljudi iz današ-

njeg naraštaja. Oni su bili majstori u umeću gradnje. U „likovnim umetnostima“ i u literaturi, njihova dela služe kao uzori za studente danas. Tako vidimo da su u oštromosti percepcije, i u rasponu intelekta bili jednaki sa svakim. Ipak ti isti ljudi su pravili idole od drveta i metala. Oni su dobro znali da te stvari nisu bile Bog, već da su bile napravljene kao slične Bogu. Mislite o ludosti pravljenja kipa od drveta kao sličnog Bogu koji je toliko velik da šume Libana i sve zveri nisu dovoljne da daju žrtvu paljenicu za njega. Knezovi zemaljski su kao ništa za njega, i sva mudrost zemaljskih sudija je samo mrmljanje idiota, upoređeno sa Božjom mudrošću. Ako on samo dune na njih oni odmah uvenu, i vetar će ih odneti kao plevu na letnjem gumnu, tako da im se više neće naći mesta. Vidi Dan. ii 35.

ZASTO nam Gospod govori sve ove stvari? Da li je to da nas ponizi, da nam se ruga sa našom sopstvenom malenkošću u poređenju sa njim? Ni na koji način. On ne želi da postanemo malodušni. Međutim to su činjenice, i ne mogu biti drugo nego što jesu. Zapamtite da Bog nije kao čovek koji je naduven sa neprikladnim osećajem svoje sopstvene važnosti, i koji gleda sa prezirom na one koje on zamišlja da su niži od njega samog. Daleko od toga. Gospod je velik, i ne može biti ništa drugo nego ono što jeste. Odnos koji je ovde iznet kao postojeći između Boga i čoveka je taj koji zapravo jeste, i on ne može biti drugačiji. On je beskrajno veći od čoveka, ipak ne prezire čoveka zbog toga. „Iako je Gospod uzvišen, on se ipak obazire na poniznog.“ Ps. cxxxviii 6. Toliko mnogo ceni čoveka, da je dao sebe da ga otkupi. Dao je sebe za nas, ne zbog onog šta smo mi, već zbog onog šta je on u stanju da napravi od nas. Pretpostavimo da smo samo ništa; Bog je u stanju da učini da ono što nije obezvređeno ono što jeste. 1. Kor. i 28. On nam govori ove stvari da možemo znati koliko lako može učini šta želi sa nama. I to je za našu utehu. Ko je Bog kao naš Bog?

◆◆◆◆◆
ELET DŽ. VAGONER